

признават, че са получили заповед да опожарят още девет словашки града.

Подобни манипулации на ромите в класовите борби вероятно са влошили отношенията им със селяните и градското население, но не до такава степен, че да възпрепятства нови заселвания през XVI в. На ромите по принцип се дава разрешение да се заселват извън покрайнините на градове и села, където те често правят сечива за местните фермери, оръжие за нощната стража и т. н. По-мащабните и печеливши железарски услуги са monopolизирани от неромски занаятчии.

Както и в чешките земи, условията през XVII и началото на XVIII в. бързо се влошават като следствие от Тридесетгодишната война. Напливът от скитници и роми номади, бягащи от дивашките мерки в чешките земи, провокира ответно законодателство в Словакия. Регионалните власти въвеждат множество мерки, които, въпреки че се отнасят до всички роми, обикновено са прилагани само срещу "чуждите" номадски групи. Разликата между чешките земи и Словакия се илюстрира добре от знаците, издигани по границите, изобразяващи екзекуцията на роми. В чешките земи тази съдба очаква всеки ром, навлязъл в страната, докато в Словакия заплахата се отнасяла до "всички номадстващи цигани, които не се заселят в рамките на три седмици".¹⁵

Това диференцирано отношение към ромите не може да бъде обяснено с по-голяма разруха в чешките земи, тъй като Словакия също е бойно поле в странната триъгълна борба между турци, унгарци и Хабсбурги, допълнително усложнена от селски въстания. Все пак едно икономическо обяснение намира сериозна подкрепа от документи от онова време, които показват засилено облагане с данъци на ромите в унгарските земи. Избиването или експулсирането на ромите в Словакия би означавало голяма загуба на приходи; това не важи за чешките земи.

Възцаряването на Мария Терезия не довежда до никакви драматични промени в политиката по отношение на